

Sygn. akt I. C. 18/14 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	<i>SSR Anna Magdalena Taraszkiewicz</i>
Protokolant:	<i>Julita Katarzyna Mikłaszewicz</i>

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2014 r. w Suwałkach

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko E. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Anna Magdalena Taraszkiewicz

Sygn. akt I. C. 18/14

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wystąpił przeciwko E. R. z pozwem o zapłatę kwoty 309,87 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

Uzasadniając swe żądanie powód wskazał, iż na podstawie umowy cesji wierzytelności nabył od Banku (...) S.A. we W. wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu umowy bankowej w kwocie wskazanej w pozwie.

Pozwany E. R. nie zajął merytorycznego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25.06.2013r. Bank (...) S.A. we W. i Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarli umowę, mocą której Bank (...) S.A. we W. zbył na rzecz Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wierzytelności, które szczegółowo wskazane miały zostać w załączniku do umowy, stanowiącym jej integralną część (dowód: umowa k. 7-11).

Pismem z dnia 21.11.2013r Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawiadomił E. R., iż nabył wierzytelność wobec niego w kwocie 743,22 zł (dowód: zawiadomienie o nabyciu wierzytelności k. 13).

W dniu 12.12.2013 r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu Sekurytyzacyjnego, w którym oświadczył, że przysługuje mu wierzytelność wobec E. R. wynikająca z umowy kredytu z dnia 14.11.2008 r. (dowód: wyciąg k. 6).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 339§1 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym drugim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie zdaniem Sądu twierdzenia powoda, z których wywodził on swe roszczenia budziły uzasadnione wątpliwości. Stąd też nie zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego uwzględniającego powództwo.

Zgodnie z treścią art. 509§1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby to się ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

O ważnej i skutecznej umowie cesji wierzytelności można mówić wówczas, gdy dotyczy ona wierzytelności już istniejącej (pod pewnymi warunkami również wierzytelności przyszłej) i gdy powyższa czynność prawna nie sprzeciwia się obowiązującym przepisom, umowie łączącej dłużnika i zbywcę wierzytelności lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność będąca przedmiotem przelewu wynika.

Uwzględnienie żądania powoda uzależnione zatem było od ustalenia, iż umowa przelewu wierzytelności zawarta pomiędzy nim a Bankiem (...) S.A. we W. była zarówno ważna jak i skuteczna.

W niniejszej sprawie podstawową kwestią wymagającą stwierdzenia było samo istnienie wierzytelności będącej przedmiotem cesji. Powód, jak wskazał w pozwie (k. 3v) wywodził ją z bliżej nieokreślonej umowy bankowej zawartej przez pozwanego z (...) Bankiem S.A. przejętym przez Bank (...) S.A. we W. . W związku z tą umową – według twierdzeń powoda – po stronie pozwanego powstał obowiązek zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Istnienie zobowiązania pozwanego dotyczącego obowiązku zapłaty w okolicznościach sprawy niniejszej nasuwało wątpliwości. Brak jest jakiegokolwiek dowodu źródłowego na istnienie węzła obligacyjnego między pozwanym a (...) Bankiem SA we W.. Powód nie przedłożył umowy, na podstawie której jego zdaniem pozwany otrzymał świadczenie pieniężne i w oparciu o którą następnie powstało zadłużenie pozwanego. Brak jest zatem dowodu na to by (...) Bank S.A. we W. udzielił pozwanemu jakiegokolwiek kredytu czy pożyczki, do której zwrotu pozwany byłby zobowiązany.

W tej sytuacji twierdzenia powoda o istnieniu umowy bankowej, na podstawie której pozwany uzyskał środki pieniężne, zawartej pomiędzy Bank (...) S.A. we W. a pozwanym, uznać należało nieudowodnione.

W konsekwencji, wątpliwości Sądu wzbudzała również skuteczność umowy cesji wierzytelności zawartej przez powoda i Bank (...) S.A. we W. . Na podstawie zaprezentowanych przez stronę powodową dowodów nie da się bowiem, zdaniem Sądu, wywieść wniosku, że umowa ta obejmowała wierzytelność przysługującą Bankowi (...) S.A. we W. w stosunku do pozwanego.

Należy zauważyć, że zarówno umowa przelewu wierzytelności zawarta przez powoda i Bank (...) S.A. we W. jak i wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu Sekurytyzacyjnego z dnia 12.12.2013 r. stanowią jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc, a zatem dowodzą jedynie tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie w niej zawarte. Umowa przelewu wierzytelności ma ponadto jedynie ramowy charakter i precyzuje w zasadzie wyłącznie prawa i obowiązki cedenta i cesjonariusza, nie wskazując konkretnych wierzytelności i dłużników, w tym wierzytelności dochodzonej w niniejszym postępowaniu. Te dane – jak sugeruje to treść umowy sprzedaży

wierzytelności – sprecyzowane zostały dopiero w załączniku do tejże umowy. Załącznika tego powód do pozwu jednak już nie załączył.

Podkreślenia wymaga w tym miejscu, że dokumentów mających istotne znaczenie z punktu widzenia ewentualnej odpowiedzialności pozwanego (tj. umowy z (...) Bankiem S.A. we W. , z której wynikałoby udzielenie pozwanemu kredytu), bo pozwalających na weryfikację twierdzeń pozwu co do istnienia i wysokości dochodzonego zobowiązania, powód nie przedstawił w toku niniejszego procesu. W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając powyższe na względzie stwierdzić należało, że w sprawie niniejszej powód nie zdołał wykazać, by skutecznie nabył od Banku (...) S.A. we W. wierzytelność przysługującą temu podmiotowi od pozwanego na mocy umowy kredytowej. Jego to obciążał zaś ciężar dowodu w tym zakresie (art. 6 kc). Z tego względu powództwo zostało oddalone.

SSR Anna Magdalena Taraszkiewicz